

"Alles wat adem heeft, love de HEERE! Halle-
lujah!"

Psalm 150:6.

Dat mogen we nu met recht een "batig slot" noemen: Hallelujah!

Hoewel..eigenlijk mogen we niet van een slot spreken. 't Is veeleer een begin. Het heeft te maken met de eeuwen der eeuwigheid. In beginsel is de lof de werkelijkheid van heden en verleden. Daarbij is het profetie van het toekomstende.

In de beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.

Zo is de Lof des HEEREN in het Woord en door het Woord. Lof heeft adem gekregen in het Woord. En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond, vol van genade en waarheid. Hoor de heerlijkheid van het Woord: Hij heeft de lofzang gezongen! Deze Zanger is door de HEERE geformeerd. Hij zingt de lof van 's Hoogsten Naam. Zó mogen we psalm 150 lezen in het licht van het Woord. Dat is genade en ontferming: Dat het Woord de stem is. Hij, Jezus, heeft gezongen, want Hij had lief.

Vader is verheerlijkt en bezongen in al Zijn deugden en volmaaktheden. Waar niemand adem had, werd Hij de lovende Heiland. Hij heeft gevraagd naar God, Zijn Maker, Die de psalmen geeft in de nacht. Ziedaar de sleutel van deze gouden psalm. Niet u en ik vormen de sleutel, die toegang geeft tot het feest van de lof. Niet onze bekering of dankbaarheid geven

de toegang tot dit vreugdevol bedrijf.
Vogels zingen vanzelfsprekend..zelfs in hun
kooi. Mensen zijn uitgezongen. Wij hebben het
Woord van het leven verlaten en verworpen.
Laten we dan ophouden met onze woorden tegen
het Woord. Bij ons is het voorbij. Wij zijn de
grens overgezet. De weg naar de Boom des le-
vens werd gesloten. Nu zijn we ver van de
heerlijkheid Gods. Ver van de Lof voor de
HEERE.

Jezus heeft geweend om onze hardheid.
Jezus heeft geweend om de gebroken snaren.
Jezus heeft tot ons gezegd: Gij hebt niet ge-
wild.

Maar Jezus heeft het daarbij niet gelaten. Hij
heeft wel gewild!

Ook heeft de HEERE gezegd: IK WIL, en zij zul-
len! Dit volk heb Ik Mij geformeerd. Zij zullen
Mijn lof verkondigen.

Dat is de klare wijn van het Heilig Evangelie.
Dat is de adem die de HEERE zal loven.

Meer dan eens hoorde ik zeggen: Laten we pro-
beren een gebedje te doen, of: Laten we pro-
beren een versje te zingen.

Hoe krijgen we het bedacht. Hoe krijgen we het
over onze lippen. Lang geleden hebben we het
"geprobeerd", en de afloop is ons bekend:
een woeste ledigheid.

Nu is echter de adem gekomen in onze Heere en
Zaligmaker. Midden in de gestikte en verstik-
kende wereld is het Woord vlees geworden.

Adem Gods over de afgrond. Stem! Licht! Gods
adem over de dorre akker. Ademloze beenderen
liggen te blakeren in de hete zon. Zo zegt de
Heere HEERE: Gij Geest, kom aan van de vier
winden en blaas in deze gedoden, opdat zij le-
vend worden.

O, ik heb Gods waarheid niet geloofd. Wee mij-
ner. 't Is voorbij met mij.

ALLES wat adem heeft..HEERE, ik heb geen adem. Alles wat adem heeft, love de HEERE! M'n probeersels worden tot ijdelheid. De hete adem van de mensenmoorder blaast mij voort naar de duisternis van de dood. Maar daar is het blazen van de tweede Adam. Hij is de levendmakende Geest! Droefheid legt zich in het hart. Droefheid..ik hoor er niet meer bij. Het vogeltje kan nog zingen. Alles wat adem heeft, love de HEERE! Maar ik ben er niet bij.

Bent u er niet bij? Maar dan bent u erbij! Het Licht schijnt in de duisternis. Wat is het donker, hé? Alles wat adem heeft. Hoort u wat? Ja, ik hoor wat. Daar, uit de zaal, hoor ik stemmen. Eén stem kan ik verstaan: Looft de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is in eeuwigheid. Dat Israël nu zegge, dat Zijn goedertierenheid in eeuwigheid is... Daar is de adem al. O, wie zal de lengte van de adem van God kunnen meten? Zijn adem doet mij geweld aan. De ijsberg moet smelten. Lieve HEERE en Zaligmaker! Voor mij? Voor zo'n walgelijk schepsel? Voor een die de Lof verspeeld heeft? Is mijn goddeloze mond verstomd in het graf? Maar Uw mond is geopend! Simon Petrus dan kwam, en ging in het graf, en zag de doeken liggen; en de zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in een andere plaats samengerold....

Grootgemaakt zij de HEERE. Hij heeft gedacht aan Zijn genade. Een nieuw gezang heeft Hij gezongen. Een nieuw gezang studeert Hij met ons in. Soms grijpt het nieuwe lied ons beet en neemt ons mee.

Adem van de Zaligmaker. Be-ademing van de Geest doet ons zingen van Gods goedertierenheid.

Maar ach, de trompet is gebarsten..de snaren

zijn gebroken.

Daarom: Alles wat adem heeft, love de HEERE. Belofte! Het zal zeker komen! Dan zullen daar de blijde zangers staan. De speellien op de harp en cimbels slaan.

Het psalter is vol adem. Vol van zonde en genade en ziekte en moeite en onrust. Doch telkens breekt de zon door donkere wolken heen. 't Loopt alles uit op louter lof, aanbidding. Een eeuwig Hallelujah voor de HEERE.

Zingende en huilende lezer..Het is de wil van de HEERE dat Zijn lof weerklinkt. Hij, de volzalige in Zichzelf, wilde stem en snaren om Zich heen. Waarom? Omdat Hij het wilde.

O, mochten wij allen voor Jezus eens staan, dan heffen wij juichend de jubeltoon aan!

Eeuwige vreugde zal het deel zijn van de kinderen. Droefenis en zuchting zullen wegvlieden. Uit vergane instrumenten maakt de Heere levende bazuinen. O, dat feest rond het Lam! Hebben we er al zin aan gekregen?

Na de dood van Pascal merkte een huisknecht toevallig, dat er in de voering van de jas van de overledene iets zat dat dikker leek dan de rest. Hij tornde die plek open om te zien wat het was, en vond een stukje perkament, door de hand van de heer Pascal beschreven. Het was een soort gedenkschrift, dat hij zeer zorgvuldig bewaarde om de herinnering levend te houden. Acht jaar lang had hij de moeite gedaan om het in te naaien en te verwijderen, zo vaak hij nieuwe kleren liet maken. Enkele fragmenten uit deze belijdenis wil ik noemen, opdat wij weten dat de vreugde en de gemeenschap begonnen zijn:

Boven aan het blad staat een kruis, omringd door stralen. Daaronder het volgende: Het

jaar der genade 1654.

Vanaf ongeveer half elf in de avond tot ongeveer een half uur na middernacht,

vuur.

God van Abraham, God van Izaak, God van Jacob, niet van filosofen en geleerden.

Zekerheid. Zekerheid. Gevoel. Vreugde. Vrede. God van Jezus Christus.

Deum meum et Deum vestrum.

"Uw God zal mijn God zijn".

Vergeeten de wereld en alle dingen, behalve God. Hij wordt slechts gevonden via de wegen die in het Evangelie geleerd worden.

"Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar ik heb U gekend".

Vreugde, vreugde, vreugde, tranen van vreugde.

Ik heb mij van Hem gescheiden:

"Mijn God, zult U mij verlaten?"

Moge ik niet eeuwig van Hem gescheiden worden. Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige, ware God, en Hem dien U gezonden hebt, Jezus Christus.

Jezus Christus.

Ik heb me van Hem gescheiden; ik ben voor Hem gevlucht, ik heb Hem verloochend, gekruisigd.

Moge ik nooit van Hem gescheiden zijn.

Hij wordt alleen bewaard op de wegen die in het Evangelie geleerd worden:

volmaakte, innige ontzegging.

Volmaakte onderwerping aan Jezus Christus en mijn geestelijke leidsman.

Eeuwig in de vreugde, in ruil voor één dag van kwelling op aarde.....

Hij komt! Weg, dood. Doven en stommen roepen zijn glorie uit.

Blinden kijken hun ogen uit.
Lammen huppelen op vreedragende bergen. Alle
stemmen vormen zich in een machtig crescendo:
Hallelujah!

ALLES WAT ADEM HEEFT, LOOFT DE HEERE!!

Ik? HIJ! Hallelujah!

DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN.

D.C.O.

BLAISE PASCAL

GEDACHTEN

Tevergeefs, o mensen, zoekt u in uzelf het geneesmiddel voor uw ellende. Al het licht waarover u beschikt, kan u slechts brengen tot het inzicht dat u in uzelf noch de waarheid, noch het heil kunt vinden.

De wijsgeren hebben het u beloofd en zij hebben hun belofte niet kunnen houden. Zij weten niet wat uw ware goed is, noch wat uw ware staat is. Hoe zouden zij geneesmiddelen voor uw kwalen hebben kunnen bieden, die zij niet eens gekend hebben? Uw voornaamste ziekten zijn de trots, die u onttrekt aan God, en de begeerlijkheid, die u aan de aarde bindt; en zij hebben niet anders gedaan dan tenminste een van deze ziekten te koesteren.

Zo zij u God als doel voorhielden, was dat slechts om uw hoogmoed te prikkelen: zij hebben u doen geloven, dat u krachtens uw natuur aan Hem gelijk en gelijkvormig was. En zij die het ijdele van deze aanmatiging inzagen, hebben u in de andere afgrond gestort door u te doen verstaan dat uw natuur gelijk was aan die der dieren, en zij hebben u uw heil laten zoeken in de begeerten, die het deel der dieren zijn. Dat is echter niet het middel om u te genezen van uw ongerechtigheden, die deze wijzen niet hebben gekend.

Ik alleen kan u doen begrijpen wie u bent....
Adam, Jezus Christus.

Pascal.

Daar de mensen de dood, de ellende, de onwetendheid niet konden genezen, zijn zij op de gedachte gekomen, om gelukkig te worden, er niet aan te denken.

Pascal

Het geloof is een gave Gods. Denkt niet dat wij beweren, dat het de uitkomst is van een redenering. De andere godsdiensten zeggen dat niet van hun geloof: zij gaven om er te komen enkel het redeneren aan, dat er evenwel niet toe leidt.

Pascal.

Salomo en Job hebben de menselijke ellende het best gekend en er het best over gesproken: de een was de gelukkigste, de ander de ongelukkigste mens; de een kende de ijdelheid van het genot uit ondervinding, de ander de werkelijkheid van het lijden.

Pascal.

Wij kennen onszelf zo weinig, dat velen menen dat zij op het punt staan te sterven, terwijl zij kerngezond zijn. En anderen menen gezond te zijn, terwijl zij vlak voor hun dood staan: zij voelen de naderende koorts niet of het gezwel dat reeds bezig is zich te vormen.

Pascal.

Wie de ijdelheid der wereld niet inziet, is zelf volkomen ijdel. Wie ziet ze dan ook niet in, behalve de jongelui, die zich allen in de drukte en de verstrooiing storten en aan de toekomst denken? Maar ontnem hun de verstrooiing, en je zult ze zien verdorren van verveling; dan voelen zij hun nietigheid zonder ze te kennen. Want men is een ongelukkig mens, wanneer men tot een ondragelijke droefgeestigheid vervalt, zodra men wordt gedwongen na te denken over zichzelf en er niets is dat de aandacht afleidt.

Pascal.

Blaise Pascal (1623 - 1662)

Pascal, wiskundige, zieke en begaafd schrijver, deed iets wat nog nooit iemand had gedaan: het bestaan van God en de bewijzen daarvan in twijfel trekken. Men kan Zijn bestaan niet bewijzen, zei hij, maar Zijn niet-bestaan evenmin. Dus is geloof een persoonlijke keuze, een gok die men waagt, die men durft te ervaren - of niet.

Na zijn dood werd in de voering van zijn jas een document aangetroffen waarin pascal zijn eigen godservaring in 1654 beschrijft. Het geloof als persoonlijke zaak: de eerste moderne mens.

"De mens is een riet - maar een denkend riet."

Pascal is de uitvinder van o.a. de rekenmachine, de luchtdruk, het vacuüm, de barometer en hoogtemeter, de kansrekening, van het binaire reksysteem waar onze computers nu op draaien, van het openbaar vervoer en in zekere zin van het onbewuste.

Mooi wiskundig werk, maar, zei hij, de echte levensvragen kun je daarmee niet beantwoorden. Daarvoor moet men het hart openzetten voor intuïtie, voor God en voor de naaste. Dit is wat er toe doet.

Frank Ankersmit vertelt van een brief die Pascal schreef in 1661, een jaar voor zijn dood, over precies dit probleem. Het is een korte brief van minder dan vier pagina's, maar die desondanks gerekend wordt tot het allerbeste dat ooit geschreven werd over het probleem hoe met elkaar samen te leven in een maatschappij die religieus en cultureel tot op het bot verdeeld is.

Kern van Pascal's redenering is dat in die omstandigheden niet waarheid maar gedrag beslissend is. Gewoonlijk is waarheid de arbiter in onze conflicten en meningsverschillen met anderen. We zijn het met elkaar oneens - en beslissen dan over ons meningsverschil op basis van wat we allebei voor waar houden.

Maar, zo zegt Pascal, als je geen gemeenschappelijke waarheid hebt, dan werkt dit niet. Met meningen en waarheid kom je er dan niet uit. Het enige alternatief is dat je dan de `diepte' van waarheid en opinie verruilt voor de `oppervlakte' van het gedrag. Waar de alledaagse omgang met elkaar probleemloos verloopt, is dat dan de enige basis waarop je terug kan vallen. Van daaruit kun je proberen hoever je kunt komen op het terrein van opinie en van waarheid. Dat zal niet makkelijk zijn en zal zeker op korte termijn weinig resultaat opleveren.

Helaas, het is niet anders. Maar het is in ieder geval veel beter dan met de waarheid te beginnen. Want dat maakt de kloof dieper, en het misverstand erger.